

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Johanna

Titel: Hendrina's verjaringsgeschenk

Druk: 1

48 blz.

Hendrina, een meisje van 12 jaren, krijgt op haren geboortedag van haren vader eene gouden speld, door hare overleden moeder steeds gedragen. Die speld doet haar telkens denken aan hare moeder, die haar zoo dikwijls vermaand, en zoovele gebeden voor haar opgezonden heeft. Eens wordt zij door eene vriendin, een meisje uit een huisgezin zonder God en zonder Bijbel, verleid om in een paardenspel te gaan! Als zij er zich bevindt, onweert het, niet alleen daar buiten, maar ook in haar hart. Haar geweten spreekt benauwend. Het wordt er H. zó eng, dat zij het er niet uithouden kan. Ongemerkt sluipt zij weg en vlucht naar huis, waar zij hare schuld voor God en voor hare huisgenooten met smart belijdt. Nu gelooft zij, dat God om Jezus' wil deze zonde haar vergeven heeft. Dit verhaal schijnt een phantasietje te zijn. Alles werkt zoo mede, om het gewilde effect te bereiken. Als Hendrina in het paardenspel is, onweert het juist en krijgt een der kunstenmakers bijna een ongeluk. Taal en stijl zijn goed. De toon is wat sentimenteel. Verkleinwoorden zijn schering en inslag, bijv.: hemeluurtje, huishoudstertje, speldje, oogje, pareltje, kopje, pakje, doosje. Deze alle komen op twee pagina's voor (12 en 13). Die verkleinwoorden verzwakken den indruk. Zoo worden onze meisjes geene flinke huismoeders. Dat Johanna "Heer" en niet "Heere" schrijft, is bekend. De bewerking is, zooals het behoort. De plaatjes zijn lief geteekend. De letter is wel klein, maar helder en wijd gedrukt. De strekking is uitnemend. In treffende beelden geeft dit verhaal ons te zien, welk eenen gezegenden invloed eene godvruchtige opvoeding hebben kan, wat diepen indruk moeders gebeden maken op het hart van een kind, maar ook wat jammerlijke invloed verkeerden omgang heeft. Jammer, dat de schrijfster bij deze dingen zwijgt van het verbond Gods. Ook riekt de snelle overgang van schuldgevoel tot het geloof in schuldvergeving wat naar het methodisme. Maar dit neemt niet weg, dat wij dit boekje wel durven aanbevelen. De hoofdgedachte spreekt tot hart en geweten. Het handelt over dingen, die aan jongelieden nooit te vaak en niet ernstig genoeg kunnen worden voorgehouden.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1902
